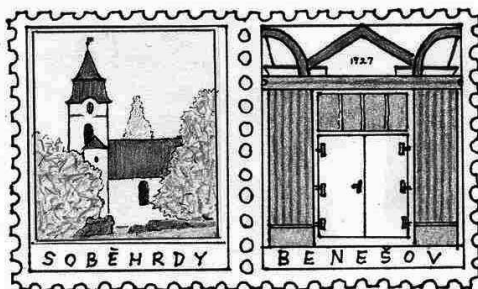

ČÍSLO 68 (3/2011)

ZÁŘÍ 2011

Věstník evangelických
sborů
na Benešovsku

SOBĚHRDSKÝ BRATR

Tak už tady máme nový rok!

Někdo tomu říká nová sezona, ale pro mě, a jistě mi dá hodně lidí zapravdu, je září začátkem nového roku. Určitě všechny děti školou a školkou povinné, jejich rodiče, studenti a všichni pracovníci na jakékoli pozici, která souvisí se vzděláváním a taky kulturou.

Pak jsou obory, kde nový rok začíná na jaře, jsou to všechny, které souvisí s přírodním cyklem. Netřeba vyjmenovávat. Takový rok je jistojistě nejstarší a nejpřirozenější.

Ten kalendářní rok má taky své opodstatnění, o tom není pochyb. Všichni se mu podvolujeme, pokud zaznamenáváme nějaké události a pokud něco plánujeme, vyúčtováváme, bilancujeme, prostě počítáme atd. Je to praktické, život má nějaký řád, na kterém se naprostá většina lidí shodne.

To všechno nás zaměstnává. A kde se nám do našeho života běhu vejde naše víra? Naše životní zakotvení? Kde se dostane na povrch naše inspirace Ježíšem Kristem? Na to lidi už dávno vymysleli a ustanovili „církevní rok“. Začíná adventem. K čemu je to dobré? Abychom si připomínali od adventu k adventu všechny důležité události Ježíšova života a Božího působení – všechny pilíře naší víry. Všechny rozměry křesťanského vyznání. Můžeme si to připomenout písní, vybraným textem z bible a dokonce tak praktickou a jednoduchou věcí jako je barva, která symbolizuje určité období. Není to dobrý vynález?

Marie Stolařová

Ž 147, 1-11; Mk 5, 21 Soběhrdy 18.9.2011

Ježíš kráčí rychle mezi lidmi. Přeplavil se zpět z krajiny gerasenské na druhou stranu, kráčí rychle, protože ho Jairo, představený synagogy, požádal o pomoc kvůli své dceři. Tu se ho zlehka kdosi dotkne. Žena, která je 12 let postižena krvácením. Dozvídáme se o ní poměrně mnoho věcí. Za těch 12 let podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a dala za to všechno, co měla. Kolik takových příběhů i my známe!

Někdy musíme dlouze přemýšlet, jak propojit dva tisíce let starý příběh s dneškem, aby mu bylo rozumět, abychom se přiblížili alespoň trochu ke jeho smyslu...

Vypadá to, že ohledně dlouhodobé, chronické, nemoci jsou naše zkušenosti stále stejné. Ta žena podstoupila mnohé léčení u mnoha lékařů a dala za to všechno, co měla. Naopak, šlo to s ní stále k horšímu.

Minule jsme slyšeli o nemoci z krajiny gerasenské. Posedlý byl jakýmsi zvětšovacím sklem posedlosti ostatních. Nemoc nebo posedlost by se dala nazvat: lež o vlastním životě, o jeho smyslu, o jeho poslání. Za Ježíšem měl ale odvalu jít jenom jeden, onen posedlý. Ostatní se Ježíše báli natolik, že mu ani nepovolili vstup do města. Jistě ti lidé měli vlastní lékaře, ale jak jsme četli, nebyli schopni tomu posedlému člověku pomoci. Léčili ho typickou lidskou metodou - násilím. Báli se ho totiž, tak ho poutali řetězy.

Ani tito lékaři z dnešního příběhu nejsou úspěšní. Možná nejsou úspěšní, protože trpí podobnou nemocí jako všichni ostatní.

Možná to ta žena pochopila, když slyšela o Ježíšovi. A to byl počátek obratu v jejím životě.

Ježíš je jiný, než ostatní. Dělá věci zcela jiným způsobem, vypovídá o Bohu zcela jiným způsobem, než ostatní. Zatímco jiní léčili pomocí řetězů a násilí, on léčí pomocí citu, blízkosti, lásky. Není to jednoduchá léčba, Ježíšova blízkost je zápas, není to nějaké nepravdivé konejšíení typu: vy tady s námi ještě budete spoustu let (zatímco dotyčným je přes devadesát).

Ježíš vede tvrdý zápas s démony, ne vždy vyhraje na první pokus, stojí ho to mnoho sil, někdy až k úplnému vyčerpání. Kolik sil ho to vlastně stojí?

Co když z něj síla vychází a co když se stačí dotknout jeho

pláště? Ta žena už prochodila tolik lékařů, že začala tušit, že tudy cesta nevede. Ježíš byl jiný, než ostatní. Nevíme, jak uvažovala. Tady končí podoba s dnešním vnímáním nemoci a nemocného. I když možná ne úplně. Marek napsal záměrně o její nemoci víc, že totiž měla krvácení. Tento typ nemoci byl pro ženu zvláště v tehdejší společnosti hrozný, protože byla považovaná za nečistou. Byla vyřazena.

Tak podobně to ale pocítují nemocní lidé i dnes, jsou vyřazeni. Někdy je dokonce doktoři, když nemohou přijít nemoci na kloub, posílají na psychiatrii, protože si prý nemoc vymysleli. Takové případy slýchávám často. Třeba je to typické v případě boreliózy - pokud vám nevyjdou pozitivní výsledky napoprvé ani na podruhé, jdete k psychiatrovi - pokud tedy se ukáže, že jste kverulant a stále si stěžujete na příznaky.

Ta žena trpěla krvácením, což byl pro mnohé lidi důkaz, že udělala něco špatně, zhrěšila, určitě ji Bůh potrestal, protože to se přece pozná. Kdyby ji měl Bůh rád, tak by se jí dařilo dobře. Navíc je krvácení nečisté, takže ano, musela jistě spáchat něco hrozného. Sama si za to můžete, říkali ji lékaři, protože oni byli jistě před Bohem čistí. Ono to uvažování o čistotě a nečistotě není dnešnímu zas až tak vzdálené. Když vás pošlou s nemocí na psychiatrii, tak tím chtějí říct: když to neumíme my, je chyba v nemocném. Ne v nás.

Dřív to chodilo tak, že nevléčitelnou nemoc uvrhli vlastně na Pána Boha. Není ti pomoci, asi tě Bůh nemá rád. Obojí je stejně hrozný. Je to ale projevem vlastní neschopnosti a potřeby se očistit.

Jsi zdrojem nečistoty, důkazem, že tě nikdo nemá rád. To je signál, který doktoři člověku dají, když si nevědí rady. Stejný signál dává věřící společnost. Asi tě Bůh nemá rád, když trpíš 12 let krvotokem. Jdi pryč od lidí. Když žena krvácela, musela se stranit jako nečistá lidí. Tato žena krvácela pořád, nesměla tedy mezi lidi vůbec. Takový přístup ostatních vede k umlčení nemocného. Máš, co si zasloužíš.

Jenže ta žena se doslechla o člověku, který věří v Boha jinak, než všichni ostatní. Prý věří v Boha, který naopak pomáhá nemocným, je s nimi, když je všichni čistí opustili. Prý věří, že zrovna nemocným a postiženým a nečistým a vyřazeným je tento Bůh nablízku a že je přijímá.

Co je to za Boha? Možná si uvědomila, že o takovém Bohu nikdy neslyšela. Že sice byla od malinka vychovaná ve víře, ale byla to víra v Boha, který spravedlivě vrací člověku to, co člověk zasel,

který trestá člověka za přesně popsané přestupky, který se mstí za viny otců...

Že by to bylo jinak? Ta žena se doslechla o Ježíšovi, který věří v jiného Boha. To je důležitý bod zlomu v jejím životě. Dozvídáme se, že měla uši k slyšení, že začala jinak přemýšlet o světě, protože uvěřila, že Ježíš je jiný, než ostatní a že se snad dočká uzdravení. Naděje.

Možná jí došlo, že Boží láska, kterou přináší Ježíš je jiná, než ta, o níž mluvili lidé. Že Ježíšova láska nezná hranic a že překonává i lidské neštěstí. A že není pravda, že lidské neštěstí znamená, že tě Bůh opustil, ale že i v neštěstí je Bůh nablízku a pomáhá. Že se dokonce za svou nemoc nemusí před tímto Ježíšovým Bohem stydět, nemusí se stydět za své rány. Že před ním dokonce není nečistá. To co je pro ostatní rouhání, najednou začíná dostávat obrysy, ta žena začíná chápat, že Ježíš přináší opravdové uzdravení. Přináší opravdovou svobodu. Možná uvěřila, že Ježíš ji přijme takovou jaká je, že Bůh Ježíšův jí řekne - mám tě rád, i ty se měj ráda.

I přese všechny nemoci, přese všechny rány...

Takové uši ta žena měla. Uvěřila tomu, co o něm slyšela. Určitě se velice bála. Bála se přijít Ježíšovi na oči, bála se věřit, že jí může pomoci, vždyť byla nečistá a tak se dočítáme o tomto velkém zápase: zda přijít, či nepřijít. A tak se příkradla jakoby zezadu a dotkla se ho tak, jako by se ho ani nedotkla.

Ještě jeden aspekt ten její dotyk měl:

Žena se dotkla Ježíšových rituálních zauzlovaných trásní, které Izraelci dodnes nosí na lemu modlitebního pláště. Tyto trásně nejsou jen na ozdobu. Stejně jako my si děláme uzel na kapesníku, když nechceme něco důležitého zapomenout, tak i tyto uzly mají sloužit jako trvalá připomínka Hospodina a jeho smlouvy. Snad právě na to pomyslela ta žena - *„Hospodine! Já jsem ještě stále tady! Nezapomněl jsi už na mě? Neztratila jsem se Ti za těch dvanáct dlouhých let, kdy jsem nesměla vstoupit do chrámu, z paměti? Vzpomeň si! Pomoz!“* Musela překonat veliký strach. A připomeňme si evangelijní konstantu - strach je protiklad víry - ne nevíra. A tu je ihned uzdravena.

Co je to za sílu? Co je to za kouzlo? Možná to není magie. Možná je to síla, kterou v sobě sama našla a zmobilizovala. Síla, která ji vyvedla z jejího domu a dala jí odvahu, aby se přece jen dotkla.

Aby se prodrala davem a riskla ten plachý dotek, přece ale vybojovaný a vytoužený. Najednou tu byla obrovská síla, která změnila celý její život.

Kdo se mne dotkl, ptá se Ježíš... A učedníci nic nevědí. Tolik lidí se tu tlačí, vždyť to nejde zjistit. A žena musí bojovat dál. Musí překonat obrovský strach, že ji všichni uvidí, že všichni uvidí, co udělala. Tato nečistá, nemocná, možná nevzhledná celým tím mnohaletým trápením. Všichni ji uvidí. Její zápas nekončí dotekem a uzdravením. Stejně jako se ptal Ježíš posedlého člověka v Gerase na jméno, i teď chce, aby ta žena přede všemi řekla, kým je. Chce, aby si uvědomila, že Bůh byl vždycky na její straně a že ji povolal k tomu, aby chodila po jeho stezkách. Aby i na ní se ukázalo, že Bůh je jiný, než si lidská zloba a pomstychtivost maluje. Že stojí právě za těmi, kteří trpí a jsou pronásledováni. Dcero, tvá víra tě zachránila. Odejdi v pokoji a buď uzdravena ze svého trápení.

Stala se Boží dcerou, Bůh ji má rád. Je čistá.

Evangelista Marek nám tak zvěstuje propojenost víry a síly vnitřního zápasu: Bez víry nemůže Ježíš konat žádné zázraky. Její víra ji zachránila. Stejně jako nemůže rozsévač vidět dobrou úrodu tam, kde není dobrá země.

Petr Turecký

LÉTO A PODZIM 2011 V SOBĚHRDECH

➤ V létě jsme se podíleli na dvou akcích. Ta první byla pořádána společně s německou evangelickou církví. Nesla název: Na jedné řece. Jednalo se o setkání našich mládežníků s německými – z oblasti Saska. Hlavním obsahem bylo vedení česko-německého rozhovoru nad minulostí, nad tím, co nás rozděljuje, co nás spojuje. Setkání se původně mělo konat zčásti v Německu – v Drážďanech a potom druhou půlkou u nás v Čechách. K tomu nakonec nedošlo, konalo se týdenní setkání v Drážďanech. Z našeho sboru se na akci podílel jeden účastník (celkem z Čech bylo přítomno 10 účastníků, z německé strany 2). Při přípravách jsem pomáhal hlavnímu organizátoru – Mikuláši Vymětalovi, který celou akci vymyslel a naplánoval.

Návštěva Drážďan nebyla tedy pouze jakousi dovolenou (i když ani návštěvy galerií nebo výlety nechyběly), ale šlo především o seznamování se s minulostí, často velmi bolestivou. Ať už se jednalo o seznámení se s okolnostmi bombardování Drážďan na konci druhé světové války, nebo návštěvu muzea věnovaného

problematicke státní bezpečnost v bývalé NDR. Navštívili jsme také muzeum euthanasie v Pirně. Mladí lidé tak mohli poznat německý přístup k válce i ke komunismu.

Nechyběly ani rozhovory s přímými účastníky poválečných represí v oblasti bývalého tzv. Východního Německa.

Návštěvy muzeí a setkání se neodehrávala jen při vzpomínání na tragické události v minulosti, ale měli jsme možnost navštívit také Ochranov, kde hrabě Zinzendorf obnovil Jednotu Bratrskou. Nechyběla ani přednáška o neonacismu.

Za přípravu i zorganizování akce patří dík

nejenom Mikuláši Vymětalovi, ale také Rolfu Schmidtovi (pracovník pro mládež za saskou evangelickou církev), který se o nás výborně staral a dojednal všech-na setkání.

Zvláště v dnešní době je velmi důležité, aby se mládež měla možnost konfrontovat do hloubky s problémy, které by mohly snadno přerůst opět do různých vážných sporů mezi našimi národy. Nepochopené a nesdílené problémy i viny z minulosti stojí na začátku mnoha předsudků, které často vedou k nenávisti mezi národy. Proto je nutné tyto akce podporovat a konat i nadále – zvláště v době rostoucího napětí – ať už původu teroristického nebo rasového, jehož jsme u nás nyní svědky.

➤ Druhá letní akce, na níž se podílelo více členů našeho sboru bylo letní setkání dětí v Luhu u Čími. Podrobněji se o setkání

dočtete na jiném místě v tomto časopise. Zájem o setkání roste, poslední roky máme problém udržet počet účastníků v přijatelném počtu. Z toho je patrné, že toto společné setkání má velký význam pro sborový život – stmelení mládeže – i pro svědectví víry sboru na venek. Mnoho dětí, které k nám přijíždějí, se má možnost poprvé setkat s biblickými myšlenkami a jejich vztažením k běžnému životu. V současné – spíše k odlišitosti směřující – době, je toto svědectví jiného způsobu života velmi potřebné. Věřím, že toto setkání pomáhá překonávat mnoho předsudků, které by děti v běžných školách mohly postupem doby nabýt o víře a věřících lidech.

➤ O víkendu 9.-11.září nás navštívili přátelé z ekumenického pěveckého sboru z Großräschen (východní Braniborsko). V sobotu jsme je doprovodili do Kácova na návštěvu zámku a pivovaru, večer zpívali v kostele sv. Havla v Poříčí nad Sázavou. V neděli zpestřili bohoslužby svým zpěvem u nás a po skončení odzpívali krátký koncert. Navštěvují nás tradičně každý druhý rok a jsme za tento ekumenický a mezinárodní kontakt rádi, rozšiřuje naše obzory.

➤ Na letošní podzim připravujeme několik akcí – v našem kostele se bude konat výstava evangelického fotografa a grafika Michala Dusa. Vernisáž se bude konat po bohoslužbách 9. října. Týden před tím budeme slavit na Krásné Hoře díkčinění. Letos – pokud vyjde počasí – se na Krásné Hoře sejdeme k bohoslužbám s Večeří Páně – již potřetí. Původním smyslem byla myšlenka ekumenická – připomenout si tajné bohoslužby našich předků v době předtoleranční i současný smysl ekumenismu.

➤ V říjnu se v Soběhrdech koná také sborová neděle. Dne 16. října bude mít po bohoslužbách přednášku odborná asistentka Ústavu románských studií se specializací na portugalskou a brazilskou literaturu Mgr. Šárka Grauová o Brazílii. Jistě se dostane i na další zajímavá témata spojená s portugalštinou.

➤ Pro zájemce o barokní německou hudbu je připraven i letos pořad Mudr. Michala Klenovce. Jako již poslední dva roky se koná na poříčské katolické fáře. Pořad organizují spolu s katolickým farářem Martinem Janatou. První podzimní setkání se koná ve čtvrtek 13. října v 18 hodin.

➤ Během listopadu se u nás bude konat 4. - 6. 11. setkání seniorátní mládeže a víkendovka pro děti organizovaná seniorátním odborem mládeže.

Petr Turecký

➤ «S GEDEÓNEM ZA SVOBODOU»

Dětský tábor ve Strměchách (17. – 24. července 2011)

Vysočinská fara ve Strměchách, nedaleko Pelhřimova, přivítala v třetím prázdninovém týdnu dvacet šest dětí ze tří sborů: Benešova, Sedlce-Prčice a Zruče nad Sázavou. I tentokrát se do akce podařilo zapojit též dívky, které v minulosti pobývaly v azylovém domě Diakonie ČCE ve Vlašimi.

Pod vedením Tomáše Trusiny, Štěpána Zikmunda a desítky dalších dospělých mezi táborníky postupně ožíval příběh starozákonního soudce Gedeóna, kterého Hospodin povolal, aby vysvobodil Boží lid z nadvlády loupeživých Midjanců (*Soudců*, kap. 6-8). Byl ústředním tématem ranních pobožností a jeho dílčí motivy spojovaly dohromady jednotlivé části celotáborové hry. Díky biblickým výkladům i hrám se účastníkům otevírala perspektiva, ve které nevyhrává rvavost silnějších a ustrašenost porobených, ale v níž první i poslední slovo patří víře v *jeho* vítězství a ujištění „Hospodin s tebou!“ (srv. *Sd* 6,12). Táborníci tak měli možnost prožít útěk do hor před nebezpečnými okupanty, odvážný výpad do midjánského tábora pro ukradená stáda a obilí, bourání pohan­ských model, stavění oltáře Hospodinu, obětování (pouze papírového!) býčka, noční výzvědy do nepřátelského ležení, běžeckou štafetu s pochodněmi namísto zbraní, pronásledování midjánských králů Zebacha a Salmuny (které děti bleskurychle přejmenovaly na «Zebru» a «Salmonelu») a mnoho dalšího.

Kromě pobožností a her se táborníci průběžně cvičili též v řadě odborností: biblických znalostech, multikulturní výchově, výtvarných dovednostech, znakové řeči, zdravotvědě, tělesné zdatnosti, aerobiku či lukostřelbě, a dokonce mohli navštěvovat – a hojně toho využívali – i antimodlářský *alias* antireklamní „tréning“.

Ze setkání „S Gedeónem za svobodu“ nezbyly jen zážitky, vzpomínky nebo fotky, ale též řada dětských prací a výtvorů. Mezi ně pak patří patero krátkých básniček o Gedeónově nočním vítězství nad Midjanci (*Sd* 7,15-25), které samostatně zveršovalo pět táborových družstev, která si sama zvolila jména *Pyžama*, *Colours*, *Dřevo*, *Koumáci* a *Tousti*.

Izraelci se nebojí
a taky všechno vyhrají.
I když nebylo jich vůbec
hodně,

mají polnice, džbány a
pochodně.
Pochodně zakryli džbánama,
lekla by se toho i lama.

Jak se Midjánci báli,
Izraelci vyhráli.
Midjánci se pobili
a strachy se poblili.
„Bože, Bože, žádná zbraň,
naším ochráncem se staň!“

Pyžama

«Boží vítězství»
Gedeón se navrátil,
své muže do tří skupin
rozdělil,
Pak plán velký jim vyložil,
armádu Boží založil,
která se do údolí blíží
a Bůh na ni shůry shlíží.
Gedeón jim rozkázal
zatroubením polnice.
S ohýnkami strašili,
Midjánci se zbláznili.
Teď všichni domů jdou
s vítěznou náladou.

Colours

Když Gedeón svolal svůj lid,
řekl jim, že všichni musí mít
pochodně a džbány,
aby Midjánci volali své mámy.
Gedeón si byl jist,
že výpravu musí víst.

Gedeón vyhrál nad velkou
převahou,
ale s jistou odvahou.

Dřevo

Gedeónovo vyprávění nekončí,
jeho příběh bije do očí.
Začíná to chlebem,
ale nic si z toho neberem'.
Midjánci s prohrou jdou,
Izraelci se radujou.
Všichni jeho příběh známe
a rádi ho posloucháme.

Koumáci

Izraelci táhnou do boje,
mají výhru jasnou,
jejich naděje nehasnou.
Na trumpety troubili,
všechny džbány rozbili.
I když Izraelců bylo málo,
použili důvtip
a bylo vyhráno.
Když to všichni věděli,
jejich tváře se rozjasněly.

Tousti

Sestavil Dalibor Antalík

➤ **Volební rok, tentokrát ve farním sboru Benešov**

V letošním roce proběhly v našem sboru hned dvoje volby.

Nejprve jsme 20. března volili staršovstvo. Trochu jsme inovovali, takže 4 starší byli voleni na klasických šest let a 3 starší na přechodné tříleté období. Poté budeme volit každé 3 roky část presbyterů, ovšem už vždy na šest let. A jak volby dopadly? Hned uvedu, jen doplním i následné interní volby uvnitř staršovstva, a to kurátora a místokurátora (přesněji – místokurátorku):

- Kurátor: **Jiří Zavadil**; Vlašim, Praha
- Místokurátorka: **Dagmar Kašparová**; Bystřice
Tomáš Dušek; Vlašim, ordinovaný presbyter
Jiří Šíma; Benešov, sborový pokladník
- Uvedení byli zvoleni na 6 let.
- Na 3 roky pak:
Miroslava Nulíčková; Benešov, sborová účetní
Hana Zemanová; Chlistov
Jarmila Mertlová; Benešov
- A náhradníky se stali:
Jan Macháček; Benešov, sborový webmaster
Eva Lomozová; Týnec nad Sázavou
Vladimír Vrbík; Mnichovice

7. srpna jsme zvolili na dalších pět let farářem sboru **Tomáše Trusinu**, který s námi byl už deset let a končilo mu pověření.

Obě volby byly pokojné a přehledné.

P.S. Závěrem bych přidala ještě jednu informaci. Na podnět v minulém SOBRu, resp. na potřebu nového správce památníku vyhlazení Židů na benešovském hřbitově se našel dobrovolník – student **Petr Schreier**; spojení na něj je 724 122 984.

Mirka Nulíčková

➤ Prázdninový pobyt soběhrdských dětí

Jak bylo v Čími?

Tak jsme letos opět na konci prázdnin zamířili mimo civilizaci do našich oblíbených míst u Slapské přehrady. Velmi mile nás překvapily hřejivé prosluněné dny, kterých letos nebyl zrovna přebytek, a s nimi související možnost koupání v přehradě. Týden byl skvělý. Všichni jsme si užili spoustu skvělých her, dobrého jídla, skvělé společnosti i zpívání. Já jsem měla letos tábor o trošku odpočinkovější, neboť jsem měla skupinku náctiletých slečen, které už samy věděly, co mají a co ne, a užila jsem si připravování her, protože jsem jim to mohla udělat pořádně těžké, aby si to také ony užily.

V mých vzpomínkách je také můj a Terky výcvik kormidlování na pramici s Jirkou a Vojtou. Myslím, že u toho bylo spoustu legrace, a když jsme pak ještě s dalšími praktikanty vyrazili na malou projížďku na loďkách do blízké zátoky, myslím, že na to nebudu ještě dlouho vzpomínat jen já. Bylo to jednoduše parádní.

Vůbec mi přijde, že se letošní tábor opravdu vydařil a nejen vzpomínky na počasí, ale také na ostatní program mě stále a jistě ještě dlouho budou hrát v mém srdíčku.

Těším se na další, svůj 14. tábor, na společenství, zábavu a na další spolu prožitý příběh.

Pája

A ještě dovětek hlavní vedoucí...

Uplakané léto ve mně vzbuzovalo obavy, že letošní setkání v Čími bude ochuzené o koupání a že se budeme stále někde klepat zimou. O to větší překvapení bylo nádherné počasí. Navíc tak teplé noci jsme v Čími snad ještě nezažili. Ale nejen počasí bylo skvělé. Skvělá byla i nálada vedoucích, praktikantů a dětí. Panovala souhra a pohoda, každý věděl, kde je jeho místo a co je třeba udělat. K dobré náladě přispívala naše děvčata z kuchyně – Drahuška, Věra a Vlasta – přestože my jsme zlobili a často hráli hru, když už byl oběd, ona nás vždy přivítala s úsměvem. Jim patří hluboká poklona za vynikající jídlo a k tomu stálý úsměv. Poděkování patří i vedoucím a praktikantům, kteří se starali o děti, program a pomáhali všude, kde bylo potřeba. DÍKY!

Věra

➤ **Vlašimská Diakonie měla otevřeno**

Třetí neděli v září se již tradičně pro veřejnost otevřely dveře střediska Diakonie ČCE ve Vlašimi. První návštěvníci mohli navštívit dopolední bohoslužby vedené farářem Tomášem Trusinou. Oblíbené soutěže pro malé i velké poté probíhaly na zahradě i v prostorách domu. Spousta legrace i sladká odměna za vítězství byly velkým lákadlem, a tak soutěžící poznávali věci po hmatu, shazovali kuželky i vleže bez pomoci rukou okusovali bonbony zavěšené na niti. Pod rukama návštěvníků vznikala i krásná trička za pomoci šablony a voskových barev. Kdekomu krev tuhla v žilách při vystoupení rytířů ze skupiny historického šermu Páni ze Zvěřince. Jejich příběh vtáhl diváky do historie a možnost obléknout si drátěnou košili nebo zkusit bojovat s opravdovým mečem byla výzvou, která se neopakuje každý den. Velkým lákadlem pro děti byl i skákací hrad. Divadelní představení se zpěvy „Červená Karkulka“ pobavilo malé i velké. Nacvičily ho maminky a děti z Azylového domu a dočkaly se zaslouženého potlesku. Tečku za pohodovým dnem udělal Štěpán Kojan. Ani slabý déšť nedokázal nic ubrat z jeho krásného vystoupení s kytarou. Maminky přichystaly pro všechny malé občerstvení. Těšíme se na další setkání znovu za rok a zveme tím všechny, kteří chtějí poznat místo, kde se snažíme přispět k řešení těžkých situací, které přináší lidský život.

Věra Janoušová

ČERČANSKÝ HOSPIC

Dne 4. září se v čerčanském hospici konala slavnost k třetímu výročí otevření hospice, za přítomnosti arcibiskupa Dominika Duky. Při té příležitosti předseda správní rady Občanského sdružení Tři Rudolf Reitz, kazatel adventistické církve, mimo jiné řekl: „Nestaví-li dům Hospodin, marně se namáhají, kdo jej stavějí. Nechrání-li město Hospodin, marně bdí jeho ochránci.“ Autorem poutní písně je král Šalomoun, který měl bohaté zkušenosti se stavbou jeruzalémského chrámu.

S chrámem je to podobně jako s hospicem. Musí se postavit, zařídit a potom zajistit služby. Zajistit služby znamená i zajišťovat provozní prostředky.

Na hospici je úžasná jeho idea. Pomáhat lidem, kteří v jakém-koliv věku kvůli svému zdravotnímu stavu došli na konec. Aby hospic fungoval, musí mít kvalitní zázemí zdravotníků a těch, kteří je umí podpořit projekty, jednáním s dárci, pojišťovnami, úřady apod.

Za tři roky provozu využilo kapacitu (30 lůžek) 818 klientů. Být člověkem znamená být podroben moci strašného pána, jehož jméno je bolest. Kdo zůstal ušetřen vlastního utrpení, nechť se cítí být povolán mírnit utrpení jiných.

Albert Schweitzer řekl: jediné, co bude důležité, až odejdeme, budou stopy lásky, které tu po nás zůstanou. Vznešenost Schweitzerova díla přiměla i jednu bohatou Američanku k rozhodnutí odkázat své jmění lambarénské nemocnici. Ohlásila se doktorovi předem a přijela se do pralesní nemocnice podívat. Byla nezvyklým, romantickým prostředím nadšena. Celé dny spokojeně sedávala ve stínu palem nad nemocnicí na lavičce, kterou si dala zřídit, a dívala se na Schweitzerovo jedinečné dílo, jemuž chtěla obětovat i své jmění. Jednoho dne šel Velký doktor náhodou kolem lavičky. „Není to krásné?“ pravila milionářka. „Jsem vaší prací i krásou zdejší přírody unesena.“ Avšak Schweitzer nebyl přítelem lidí tohoto druhu. „Milá paní,“ řekl klidně, „lépe byste udělala, kdybyste vzala do rukou utěrku a šla pomoci do kuchyně. Až uděláte kus práce, můžete si sednout na svou lavičku. Američanka byla touto odpovědí trpce zklamána. Rozhodla se změnit závěť a druhý den odcestovala. A tak přišla Schweitzerova nemocnice o velké dědictví.

Přesto však žila na dvou stech hektarech půdy spokojeně dál. Vůdčím motivem práce lékařů i ostatního personálu byla láska k trpícím. Měl-li by hospic Dobrého pastýře peníze vždy a na vše,

nemusel by se dožadovat Boží přízně. Kdo je nemá a to je pravidelně i zdejší hospic, hledá přízeň Boží, hledá dárce, nadace, fondy, firmy. Bez jejich otevřených srdcí, dlaní a účtů by to nešlo.

Jan Rataj

➤ Finanční situace benešovského sboru

... není moc příznivá. Sice zatím šetříme náklady, nízké příjmy proti rozpočtu jsou však alarmující. Posuďte sami podle stavu k 31.8.:

	plán	skutečnost	rozdíl
sborové sbírky	54 000	33 561	- 20 439
dary pro sbor	81 000	29 700	- 51 300
salár ;	13 000	74 729	- 38 271

Děkujeme všem dárčům za finanční obětavost. Připomínáme ostatním, aby podle svých možností přispěli na sborovou činnost. Do tohoto čísla Soběhrdského bratra **vkládáme složenku**, kterou můžete využít k zaslání svého salárního daru či příspěvku na potřeby sboru přímo na náš účet.

Mirka Nulíčková, sborová účetní

EKOLOGICKÉ OKÉNKO PETRY M.

Poklad ukrytý v bioodpadu

Biologicky rozložitelný odpad (bioodpad) tvoří až jednu třetinu komunálního odpadu. Donedávna ho nikdo nepovažoval za odpad, ale za cenný materiál, zdroj výživy pro půdu, záruku příští hojné úrody. Hnojiště a kompost se tradičně nacházely uprostřed selských dvorů a zahrad. Dnes se bioodpad běžně dává do směsného odpadu a odváží se na skládky či do spalovny - nevratně tak ztrácíme užitečnou surovinu, která by zúrodnila naši zemědělskou půdu.

Přítom velká část zemědělské půdy trpí nedostatkem organické hmoty – humusu - jejímž zdrojem je kompost. Taková půda špatně váže vodu a v důsledku toho jsou zemědělské plochy vystaveny silné vodní i větrné erozi. Ročně je tak vyplavováno až několik tun kvalitní svrchní vrstvy půdy a živin z polí. S tím souvisejí povodňové stavy, které se stávají pravidelnými sezónními jevy. Zásadním způsobem se snižuje kvalita životního prostředí a roste riziko hospodářských škod.

Bioodpad, který končí na skládkách, se zde rozkládá bez přístupu vzduchu - vznikají tak jedovaté výluhy, uvolňuje se nepříjemný zápach a také plyny, které zvyšují skleníkový efekt a přehřívání atmosféry Země (hlavně metan a oxid uhličitý).

Třídít bioodpad přitom není nic náročného. Ti, kteří mají zahrady nebo hospodářství, mají na příhodném místě svůj kompost. Ti, kteří žijí v bytech nebo domech bez zahrádky, si mohou pořídit kompostér. Jsou různé druhy, každý vhodný pro jiné prostředí - kompostér můžete mít v kuchyni, na chodbě nebo na balkoně. Zajímavý nápad je i tzv. komunitní kompostování. Více informací o kompostérech (včetně výhod a nevýhod jednotlivých typů) naleznete zde: <http://www.kompostuj.cz/vime-jak/jak-vybrat-komposter/>.

Pro ukládání bioodpadu v kuchyni před transportem na kompost nebo do kompostéru můžete využít nejrůznější nádoby – od obyčejné misky nebo kyblíčku přes biologicky rozložitelný sáček až po speciální odvětrávací nádoby, jejichž pořízení vyžaduje investici, ale používání vypadá docela prakticky (sama zatím doma nemám, ale přemýšlím o ní:) – všechny typy těchto nádob najdete, když do vyhledavače zadáte spojení „nádobna na bioodpad“

Co patří do nádoby na bioodpad:

- listí, tráva
- zbytky rostlin: kořeny a listy zeleniny, květiny, apod.
- kousky větví keřů i stromů (posekané, nastříhané, prořezané nebo zpracované štěpkovačem)
- spadané ovoce (prokládané trávou a řezem z keřů)
- zbytky zeleniny a ovoce: okrajky z brambor, mrkve, okusky jablek, apod.
- čajové sáčky, kávová sedlina
- skořápky z vajec

Do kompostu nepatří odpady z masa a ryb.

Více informací např. na <http://www.kompostuj.cz>.

Zdroje: <http://www.kompostuj.cz>; www.csopvlasim.cz/ekoporadna/;
<http://www.nazeleno.cz>

EMAN právě vydává

Pavel Rejchrt

Světlo tmou zjizvené

Příběh literáta Enocha Alta, solitéra v současné literatuře, jazyce i církvi a teologii. Trpké okoušení vlastní mimoběžnosti ho o to víc nutká k urputnému promýšlení, v kom a v čem bezpečně ukotvit život, víru i tvorbu. Vyprávění, úvahy a glosy hlavní postavy, podávané barvitým a britkým jazykem, představují navíc svěbytný komentář současného společenského, kulturního a církevního provozu.

...Možná, že vzniká něco jiného, s čím se nadobro mívám, co vymyká se mým hodnocením. Ale i já jsem jistě dobř nepochopitelný. Ulpívám bezesporu na významech, které většině současníků téměř zákonitě unikají. Mohu v nich zakoušet povznášející plnost, jež ale těm od naproti se bude jevit trestuhodnou prázdnotou. Naučil jsem se lásce k mateřskému jazyku z velké části na základě jeho starších a starých slov, která znějí dnes jazykovému společenství široko daleko cize a jsou proto předem odmítána. „Mám v krvi“ některá křesťanská dogmata, rostl jsem ve vychovatelsky pečlivé církvi. Leč k dohovoru se současností to zrovna není. Myslel jsem, že s poezií pochodím lépe. Ale řekli mi onehdy, že volný verš odpovídá dnešku a jistě i nejbližšímu zítřku, svobodě imaginace a ničím nespoutané tvorby, kdežto rýmy, stopy a strofy jsou passé...

176 str., 143*190 mm, váz., s grafikou autora
ISBN 978-80-86211-75-6

EMAN, Benešov 2011

DPC 248 Kč, při objednávce u nakladatele
199 Kč

Objednávejte na:

EMAN, Husova 656, 256 01 Benešov

tel. 31772215

<http://eman.evangnet.cz>

BLAHOPŘEJEME

K narozeninám

Říjen Havránková Alena, Zvánovice – 76 let, Chvojka Zbyněk, Čerčany – 84 let, Kočí Pavel, Senohraby – 55 let, Kohoutová Alena, Poříčí n. S. – 76 let, Rataj Martin, Vysoká Lhota – 20 let, Škvor František, Třemošnice – 65 let, Vlasák Vladislav, Mezihoří – 50 let

Listopad Boháčová Božena, Petroupec – 86 let, Kulhavý Josef, Pyšely – 83 let, Oberhelová Blanka, Senohraby – 81 let, Pivoňka Vítězslav, Mačovice – 70 let, Řeháková Božena, Soběhrdy – 79 let, Stolařová Jarmila, Vranovská Lhota – 87 let

Prosinec Boháč Vladislav, Vranovská Lhota – 55 let, Hašek Karel, Poříčí n.S. – 86 let, Pohanová Marie, Čakov – 82 let, Rambouch Karel, Mnichovice – 79 let, Šturcová Jaroslava, Petroupim – 81 let, Velebilová Marie, Vodslivy – 65 let

Narozeniny děti

Říjen Samuel King, Dobřichovice – 18 let, Adam Vlasák, Mezihoří – 17 let

Listopad

Prosinec Maruška Turecká, Soběhrdy – 3 roky

RECEPTY

Tentokrát z kuchyně našich předků: kucmoch

Slovo kucmo(u)ch původně značí kaši nebo škusánky, proto najdeme řadu různých receptů s tímto označením. Ale kucmoch může být ze všeho, slaný i sladký. Vyzkoušejte třeba ten jáhlový.

Hrnek opraných, spařených jáhel uvaříme ve čtyřech hrncích vody (je možné také nahradit část vody mlékem, ale musíme dát pak větší pozor, aby se kaše nepřipalovala). Vaříme asi 20-30 minut. Pak přisypeme 1 hrnek hladké kukuřičné mouky, promícháme a bez odklápění asi 15 minut propaříme na velmi mírném plameni. Lžící vykrajujeme nočky. Podáváme se švestkami a mákem, rozvařenými se špetkou soli, medem a skořicí.

PRAVIDELNĚ V BENEŠOVĚ

- * **NEDĚLNÍ BOHOSLUŽBY** se konají v **Benešově** od **10.00**. Na konci září jsme zahájili cyklus Evangelium podle Lukáše. Nasloucháme při nich stejným textům jako děti v nedělní škole.
- * **Ve Vlašimi se konají bohoslužby** vždy 2., 3., 4., popř. 5. neděli v měsíci od **8.30 hodin** ve středisku Diakonie. Obvykle třetí neděli v měsíci slavíme v Benešově i Vlašimi **Večeři Páně**.
- * **NEDĚLNÍ ŠKOLA** se koná **zároveň s bohoslužbami**. V řadě Pozvání na cestu sledují evangelijní příběhy z Lukášova evangelia. Vždy **první neděli v měsíci** konáme „**bohoslužby pro malé i veliké**“, kam jsou zvány všechny generace; nejbližší budou **2.10. a 6.11.2009**. Setkání **učitelů nedělní školy** se koná vždy první týden v měsíci.
- * **BIBLICKÉ HODINY na Benešovsku - se konají dvakrát měsíčně v ÚTERÝ od 18.00**. Mimo Benešova zajíždíme společně do Bystřice, Týnce n/Sázavou a Semovic. Letos se věnujeme cyklu „Nenásilí ve Starém zákoně“. **Ve Vlašimi se konají biblické po rodinách čtrnáctidenně, a to ve ČTVRTEK od 18.00 hodin**.
- * **RODINNÉ BIBLICKÉ** s programem pro děti i dospělé pokračují **ve Voticích** (obvykle jedenkrát za měsíc) a v Mirošovicích, obvykle první úterý v měsíci. Bratr farář vítá, když ho do těchto rodinných společenství doprovodí někdo z centra sboru.
- * **Maminky s batolaty** se v našem sboru objevují ve větším počtu, o prázdninách jsme zkusili na faře „**kočárkárnu**“ a chceme v ní alespoň jedno dopoledne v měsíci pokračovat.
- * **DĚTSKÁ BIBLICKÁ HODINA** se koná **každou středu od 15,00** v klubovně na faře. V cyklu "Příběhy Boha Abrahamova, Izákova a Jákobova začínáme vyprávět o Josefovi. **Předkonfirmační, popř. předkřestní setkání** navazují v 15,45.
- * **Výuku angličtiny** vede pro zájemce Dáša Bártová - každou středu na faře od 16,30. Účastní se začátečníci i pokročilí. Možno pojmout i jako doučování.
- * **Do MLÁDEŽE** zveme poslední pokřtěné a další vrstevníky, musí však mít ochotu udělat si ve svém bohatém programu okénko.
- * Setkání **TRÍCATNÍKŮ** ohlásíme, jakmile bude příležitost.
- * **STARŠOVSTVO** mívá svá setkání vždy **první čtvrtěk** v měsíci.

Pravidelný měsíční rozpis akcí posíláme e-mailem a najdete ho také v kalendáři na www.benesov.evangelnet.cz
Sborové webové stránky o prázdninách nefugovaly, ale teď jsou opět pravidelně aktualizovány.

PRAVIDELNĚ V SEDLECI-PRČICI

* Každotýdenní **nedělní bohoslužby** začínají zatím v **8, 00 hodin**. První neděli v měsíci konáme v **8,30** "dětské" bohoslužby se zvěstováním zaměřeným na děti.

* **Ve čtvrtek jsou biblické hodiny pro děti, konfirmandy a mládež.**

* **Biblická hodina** se koná nyní **pravidelně každý v pátek od 19:00 v modlitebně.**

* **ženská setkání** jsou **ve středu od 18 hod.**

V pátek 7.10. od 19,00 - Mezináboženský dialog: Jáchym Gondáš, P.Turecký.

Kontakt na sestru jáhenku Jandečkovou:

Pavla Jandečková, Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice, tel. 604185520, mail sedlec-prcice@evangnet.cz

PRAVIDELNĚ V SOBĚHRDECH

* **Nedělní bohoslužby** jsou pravidelně v 10 hodin v Soběhrdech. První neděli v měsíci je vysluhována Svatá Večeře Páně. Bohoslužby začínáme všichni společně, děti odcházejí do nedělní školy po krátkém pro ně určeném slovu, které následuje po prvním čtení. Po bohoslužbách vás všechny srdečně zveme ke kávě a rozhovoru na faru.

* všechny srdečně zveme ke kávě a rozhovoru na faru.

* **Biblická hodina v Ládví** se koná jednou měsíčně vždy v úterý v 18,00 hod. u rodiny Kovářových. Možný odvoz po domluvě s bratrem farářem. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Biblická hodina v Petroupimi** - se koná jednou měsíčně u Šilínků. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Biblická hodina v Přestavkách** - se koná jednou měsíčně u Škvorových. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Biblická hodina v Mnichovicích** (u Vášů) se koná jednou za měsíc v pátek od 20 hodin. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Biblická hodina v Hospici Dobrého Pastýře v Čerčanech** se koná dvakrát měsíčně. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Konfirmační cvičení** se koná jednou za tři týdny v sobotu od 14hod.

* Náboženství pro děti předkonfirmačního věku se koná každou středu od 16,30 u Hradečných nebo Vlasáků.

* **Mládež** se schází čtrnáctidenně ve čtvrtek v 17:30 v Čerčanech na husitské faře – setkáváme se s husitským farářem Petrem Wagnerem.

Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři. Stránky ekumenické mládeže v Čerčanech: <http://www.bkem.blogspot.com/>

* **Setkání seniorů** se koná na faře jedenkrát za měsíc od 14:00 ve středu po dohodě. Kontakt: René Hudec - 323 649 011 nebo 323 620 128.

* **Střední generace** se schází po domluvě k rozhovoru nad současnými tématy. Vždy nejbližší termín je uveden v kalendáři.

* **Staršovstvo** se schází k pravidelným schůzím zpravidla první pátek v měsíci v 19:30 na faře.

* **Farář** je vám k dispozici na faře v Soběhrdech jsou každou středu od 10 do 12 hodin a od 18 do 20 hodin, i kdykoli jindy po předchozí domluvě.

FS ČCE Benešov: Husova 656, 256 01 Benešov. Kazatel: farář Tomáš Trusina, tel: 317 722 215, e-mail: benesov@evangnet.cz, [www stránky: benesov.evangnet.cz](http://www.stranky.benesov.evangnet.cz).

Číslo účtu 233563947/0300

Kurátor Jiří Zavadil

FS ČCE Soběhrdy: Soběhrdy čp. 21, 256 01 Benešov. Kazatel farář: Petr Turecký tel.:317 795 634; e-mail: sobehrdy@evangnet.cz, [www stránky: sobehrdy.evangnet.cz](http://www.stranky.sobehrdy.evangnet.cz).

Číslo účtu 1190782/0300.

Kurátor: Jan Rataj

FS ČCE Sedlec-Prčice: Karla Burky 150, 257 92 Sedlec-Prčice. Kazatel: jáhenka Pavla Jandečková, , tel. 604185520, email: sedlec-prcice@evangnet.cz

Kurátor: Petr Dubský

Adresa redakce: Helena Ratajová, Vysoká Lhota 39, 257 22 Čerčany

e-mail: knihovna@cercany.cz. Sazba Marie Stolařová e-mail: marie.stolarova@centrum.cz

Vychází 4 x ročně, počet výtisků 400.

Pro členy ČCE v Benešově, Soběhrdech a Sedleci-Prčici zdarma.

Soběhrdský bratr:

Vydává sbor ČCE v Benešově a

sbor CČE v Soběhrdech

